

בַּעֲזַרְתִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָרְתוֹ אֲמוּנָה

מִקְתָּבֵי חֲזוֹן, אֲמוּנָה,
וְעֲצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת לַחַיִּים,
תִּרְגְּמוּ מִמִּקְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל יְדֵי
רֹאשׁ יוֹשִׁיבַת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרֶסֶלַב

❧ 301 ❧

תשפ"ז

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' אהבת ציון 17
050-411-6421

בית שמש (רמה ב')

רח' נהר הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

בית שמש (רמה ד')

רח' נהרדעא 24
058-321-0705

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארו 5
052-598-3029

עריכה - הגנה והוצאת לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

www.BreslevCenter.com

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

ליקוטי מוהר"ן

39 Chestnut St,
Liberty, NY 12754

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

לשמיעת השיעורים הנפלאים

של ראש הישיבה שליט"א

חייגו:

קול ברסלב

079-704-0066

קוואל פון אמונה (לנשים)

079-704-0069

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

נדפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

בני ברק

kerenadpasabneibrak@gmail.com

נַעֲתוּ אִמוּנָה

א. איך אפשר להודות מספיק על המוסדות?.....

איש אמונות

א. בבית הכנסת מגיעים בלבוש יותר עדין יותר קדוש.....

ב. להכנס לכולל, לאט בכל פעם.....

ג. שנים שלוש דקות להודות להשם יתברך.....

ג. השכינה שורה במקום שלא מתנאים אחד על השני.....

ד. כלי מורה דרך תועים.....

ה. שהשפה במוסדות יהיה רק אידיש.....

ו. להתמקד להיות בשמחה בשבת.....

ו. להקשיב למחשבות על הפחדים של הילד.....

ז. תעשה נחת רוח לאמא שלך בנך עדין.....

ח. אף אחד לא יודע מה עובר על אברכים כשרים.....

ט. לשנן אמונה ולחיות עם אמונה.....

י. בית הספר עם נשמה ולב.....

יא. כמה טוב ללמוד ח"י פרקים משניות.....

יב. כשדואגים לכלל, משתחררים מהבעיות האישיים.....

יג. לשמוע דרשות ושיחות, כך יוכלו להיות יהודי כשר.....

להתחדש עם החבורות והפצה..... יד
 עם אמונה חתיים כל כך יפים ומתוקים..... טו
 שכל בחור יקבל הכי הרבה חם..... טז
 תזכיר אותי בתפלות שלך..... יז
 על ידי שנים מקרא ואחד תרגום, יוכלו לשמוח עם התורה..... יח
 בימים קדושים אלו יכולים להתנתק מהגלות הפרטית..... יט
 לא לעזב את ארבעת המינים, עד שפועלים ישועה..... כ
 אני סופה נופלת, תבנה אותי..... כג
 תחת הצל של השם יתברך..... כד
 שמוח בסוכה, שמוח בבית..... כה

עֲצֵתוֹ אֲמוֹנָה

איך אפשר להודות מספיק על המוסדות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בשבת זו, כשקראנו את המכתב [המכתב מובא בסוף מכתב זה] של מנהל שהרביץ לילד בן שבע חף מפשע, בבינו שגינו, כי אם הילדים שלנו היו לומדים בתלמוד תורה אחר הרי שאותו ספור היה יכול לקרות עם הבן שלנו; אנחנו לא יכולים לגמור להודות להשם יתברך על החסד שהוא עושה אתנו שהילדים שלנו נמצאים במקום כל כך טוב.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נצבים-וילך, כ' אלול, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני שמח לשמוע שאתה ואשתך מרוצים מהתלמוד תורה ומבית פינא, מוהרא"ש חזק אותנו כל כך הרבה איך להתנהג עם ילדים, שלא להרביץ ולא להשפיל ילדים, וכשהיתה הטרגדיה הנוראה אצל עם ישראל, כשהודי חתך ילד קטן השם ישמרנו וכולם נשאו הספדים, כולם אמרו שזה מגיע בגלל זה ובגלל זה, אזי מוהרא"ש אמר דברי הספד חוצבים להבות אש ואמר שזה הגיע בגלל שחותכים ילדים יום יום.

הנה לך קטע קטן מההספד שמוהרא"ש אמר:

אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ מְזַעְזָעִים מִהַמַּעֲשֶׂה הַמִּפְחִיד הַזֶּה שְׂכָעַת קָרָה, שֶׁהִגִּיעַ יְהוּדֵי שְׁקוּרָא לַעֲצֹמוֹ שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְזֶה עָתָה סִיִּם לְהַתְפַּלֵּל מִנַּחָה וְעַרְבִית, חֹטֵף יֶלֶד יָקָר חָף מִפֶּשַׁע וְבִתָּר אוֹתוֹ לְבִתְרִים, אֲבָל לָמָּה שְׁלֹא נִרְעַד וְנִזְדַּעַזַּע שְׂיִלְדִים נִחְתָּכִים יוֹמִיּוֹם בְּחִדְרִים וּבְכַתִּי סֵפֶר עַל יְדֵי מְלַמְּדִים וּמוֹרוֹת.

כָּעֵת לְדַאֲבוֹנָנוּ חֲתָכוּ אֶת הַגּוֹף שֶׁל יֶלֶד, שָׂאת זֶה רוֹאִים עִם הָעֵינַיִם, אֲבָל לְדַאֲבוֹנָנוּ יֵשׁ מְלַמְּדִים שְׁחוֹתָכִים יֶלְדִים בְּכָל יוֹם! בְּאַמֶּת אֵי אֶפְשָׁר לְרֹאוֹת אֶת זֶה עִם הָעֵינַיִם, אֲבָל אֲנִי בְּכָלֹל לֹא מַגִּזִּים. כֵּן, זֶה מִמָּשׁ כִּכָּה! הוֹרְגִים יֶלְדִים! כְּאֶשֶׁר מְלַמֵּד אֵינוֹ עוֹשֶׂה אֶת עֲבוֹדָתוֹ כְּרֹאוֹי, הוּא מַצִּיק לְיֶלֶד, הוּא מְשַׁפִּיל יֶלֶד, הוּא מַעֲלִיב יֶלֶד, נִחְתָּכֶת נִשְׁמַת הַיֶּלֶד, הַמָּוֶה שְׁלוֹ נִחְתָּף, זֶה הוֹרֵג אוֹתוֹ לְכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ, הוּא נִשְׁאַר בְּעַל מוֹם לְכָל שְׁנוֹת חַיָּיו!

זֶה מִתְחִיל מִהֵילָדוֹת הַמִּקְדָּמָה בְּיוֹתֵר בְּגֵן הַיֶּלְדִים, וְכֵן זֶה הוֹלֵךְ הֵלָאָה עַד שְׁלוֹמְדִים אֶל"ף-בִּי"ת, עֲבָרִי, עַד שְׁעוֹלִים לְבַר מַצָּנָה, וְאַחֵר כֵּן בִּישִׁיבָה, אָדָם יָכוֹל לְהַטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ שְׂיֶלֶד קֹטֵן עוֹד לֹא מִבִּין, וְאֵינוֹ נִהְיָה כָּל-כֵּן דְּפוּק כְּשֶׁמְשַׁפִּילִים אוֹתוֹ, אֲבָל הָאֶמֶת אֵינָה כֵּן, כִּי אֶפְלוּ יֶלְדִים מְאֹד קֹטְנִים נִחְתָּכִים לְגַמְרִי, כְּשֶׁנִּסְפָּלִים לַעֲצָמוֹת שְׁלֵהֶם, מְלַמֵּד שְׁמַעֲלִיב וּמִבְּזֶה יֶלֶד - מִמָּשׁ שֶׁחַט אוֹתוֹ וְהִרְגוֹ.

מְלַמֵּד צָרִיף שֶׁתִּהְיֶה לוֹ סִבְלָנוּת עוֹלָמִית לִילְדִים, לָרֶדֶת לְרַמֶּתָם וּלְדַבֵּר אֲלֵיהֶם יָפָה, לְשַׁמֵּחַ אוֹתָם, וְרַק כִּכָּה הוּא יָכוֹל לְהַצְלִיחַ אִתָּם, וּלְהַכִּין אוֹתָם לְחַיֵּיהֶם, אֲסוּר לוֹ לְהַתְעַצֵּבֵן מִהֵילָדִים וּלְהַכּוֹתָם, לְהַרְבִּיץ לָהֶם וּלְסַטוֹר לָהֶם מִכָּל הַצָּדִדִים, כִּי הַדָּבָר הַיְחִיד שֶׁהוּא יִפְעַל בָּזֶה - שֶׁהוּא יִהְיֶה אוֹתָם לְכָל הַחַיִּים.

וְרָגִיל אֲנִי לוֹמֵר, שֶׁמְלַמֵּד שְׂאֵינוֹ יָכוֹל לְהַחֲזִיק אֶת הַיְדִים אֶצְלוֹ, וְהוּא מִכָּה וּמַרְבִּיץ לִילְדִים - עֲדִיף שִׁילֵף לַעֲבֹד בְּאַסְפַּת זָבָל מִהֶרְחֻבוֹת, אֶפְשָׁר לְרֹאוֹת אֵיךְ שֶׁהַגּוֹיִם שְׁעוֹבְדִים בְּאַסְפַּת הַזָּבָל, שֶׁהִיא אֵינָה עֲבוֹדָה נְעִימָה, מִן הַזָּבָל יוֹצֵא רִיחַ מְאֹד רַע, וּמִי מְדַבֵּר עוֹד בִּימֵי הַקִּיץ, כְּשֶׁהָרִיחַ הוּא מִמָּשׁ בְּלָתִי נִסְפָּל, וְהַפּוֹעֲלִים כּוֹעֲסִים שֶׁהֵם צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הָעֲבוֹדָה הַמְּלַכְלָכֶת, וְהֵם מוֹצִיֵּאִים אֶת הָעֲצָבִים עַל חֲבִילוֹת הַזָּבָל, הֵם מְעִיפִים אֶת זֶה כְּמוֹ שֶׁזֶּה הִיָּה צַעֲצוּעַ, וְזֶה נִשְׁבֵּר, וְאַחֵר כֵּן אֶפְשָׁר לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְלוּנָן, וּמוֹכֵן מֵאֲלִיו שְׁלֹא מְקַבְּלִים מַעֲנָה בְּחִזְרָה.

זוהי העבודה המתאימה למלמד עצבני, שאינו יודע להחזיק את הידים אצלו, כי אם אינו יכול להתאפק מלהכות ולסטור לילדים - שילך לעבוד בפח הזבל ושיוציא את כל הפעס על ערמות הזבל שאין להם רגשות, שיזרק את הערמות עם כל הפח שישבור את זה לחתיכות, אבל שלא יוציא את העצבים שלו על ילדים חפים מפשע, כאלו שיכולים לההרג ויחנית על ידי זה.

שמעתי הספדים מגדולי הדרשנים, שנסו לחפש מה צריך ללמד מהטרגדיה הנוראה הזאת, הם מאשימים את הטכנולוגיה, הטלפונים והמחשבים שמפילים את בני ישראל מדרך היהדות. אבל אני רוצה להבין, למה שילד ירצה לקחת את כל הכלים הללו, למה זה חסר לו? למה הוא צריך את זה בכלל?

התשובה היא - שאשמים בכך המלמדים שלא היתה להם סבלנות אליו, במקום לרדת לרמתו באהבה, וללמד אותו כמו שצריך, ולהכניס בו אהבה אל התורה הקדושה, שאז הילד בכלל לא היה הולך לחפש דברים רעים; במקום זה הולך המלמד ולועג לילד, מעליב אותו ומרביץ לו ברציחה, אז מאבד הילד את כל החשק לתורה ויהדות, והולך לחפש את האשר שלו בנכר.

מלמד טוב, מלמד מסור שיודע שנתנו בו אמון שהוא ילמד ילדים יהודיים יקרים עם נשמות קדושות, והוא יבנה אותם, כשהוא רוצה ללמד אל"ף-בי"ת לילדים, הוא ישב אתם על הרצפה, הוא ישחק אתם במשחקים, למשל הוא יכול ליצר את תבנית האות אל"ף במשחקים, ואחר כך את תבנית האות בי"ת, וכן הלאה, כשמישהו יבקר בפתח, ויראה את המלמד יושב על הרצפה ומשחק כמו ילד קטן, ידמה לרגע כי השתבשה דעתו, אבל כאשר הילד בא הביתה, יראה להוריו, כמה טוב הוא יודע אל"ף בי"ת, הוא יראה עם המשחקים איך שהמלמד למד אותו לעשות את האותיות - זה נקרא מלמד טוב, יש לו סבלנות לילדים, הוא מוריד את עצמו לרמה שלהם, ורואים בסוף איך הם יודעים טוב את מה שהוא למד אותם.

המלמד מספר ספורים יפים לילדים, הוא מראה להם איך שהאות אל"ף, היא כמו שאדם עומד באלקסון, והוא מרים יד אחת למעלה לקבל מהקדוש-ברוך-הוא, ויד אחת למטה, שעמה הוא נותן לזולתו.

וְכֵן זֶה הוֹלֵךְ הֵלָאָה, כְּשֶׁהַמְּלָמֵד הֵבֵא כָּבֶד מְלָמֵד אֶת הַיֵּלֵד קְרִיאָה, וְאַחֵר כֵּן הוּא מְלָמֵד אוֹתָם חֻמָּשׁ, הַמְּלָמֵד מִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַיֵּלְדִים פְּסוּק אֶחָד אוֹ שְׁנֵי פְּסוּקִים חֻמָּשׁ, וְעַם סְבָלָנוֹת הוּא מְסַפֵּר לָהֶם קִדְּם אִיזוֹ פֶּרֶשֶׁה הִיא זֹאת, שֶׁהַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ הַשְּׁבוּעַ, וְהוּא לּוֹמֵד אֶתָּם כִּמְהָ פְּסוּקִים חֻמָּשׁ, וְעַם הַזְּמַן הוּא הוֹלֵךְ הֵלָאָה לְלַמֵּד עוֹד וְעוֹד חֻמָּשׁ, אַחֲר־כֵּן הוּא מִתְחִיל לְלַמֵּד אֶתָּם קֶצֶת רֶש"י, וְהַכֹּל עִם רֹגֵעַ וְשִׁלְוָה - שֶׁהַיֵּלְדִים יִשְׁאָרוּ עִם טַעַם טוֹב בְּפֶה מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא שֶׁכָּל הַלְמוּד יִהְיֶה מְלִוָּה עִם סְטִירוֹת, מַכּוֹת וּבּוֹשׁוֹת.

הֵבֵא וְנִקְחָ לְדַגְמָה יֵלֵד שְׁמִגְמָגָם, מְלָמֵד עִם קֶצֶת שֶׁכָּל לֹא יִצְוֶה לַיֵּלֵד כְּזֶה לּוֹמֵר בְּקוֹל אֶת הַחֻמָּשׁ, כִּי הַיֵּלְדִים הָאֲחֵרִים יִצְחָקוּ מִמֶּנּוּ, אֲבָל יֵשׁ מְלַמְּדִים מְרַשְׁעִים, שֶׁהֵם כֵּן יִצְווּ לַיֵּלֵד לְהַגִּיד בְּקוֹל אֶת הַחֻמָּשׁ, הַיֵּלֵד רוֹעֵד מִהַמְּלָמֵד וּמִתְחִיל לְגַמְגֵּם בְּכָל אוֹת, כָּל הַיֵּלְדִים צוֹחֲקִים עָלָיו, וְהַמְּלָמֵד עֲדִין אִינוֹ מֵרָצָה, הוּא מִתְחִיל לְבִזּוֹת אוֹתוֹ וּלְחַקּוֹת אוֹתוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא מְגַמְגֵּם, וְהוּא צוֹעֵק אַחֲרָיו שֶׁיִּגִּיד יוֹתֵר מֵהֵר, מֵהַמְּלָמֵד עֹשֶׂה עֲכָשׁוֹ? הוּא לִקַּח סִכִּין וְהוּא חָתַךְ אֶת הַיֵּלֵד לְחִתִּיכוֹת! יוֹתֵר גְּרוֹעַ מְזֶה, כִּי כְּשֶׁהוֹרְגִים יֵלֵד פִּיזִית - זֹאת פֶּעַם בּוֹדֶדֶת, אֲבָל כְּשֶׁהוֹרְגִים אֶת הַיֵּלֵד רוּחָנִית, הִרְגוּ אוֹתוֹ כְּשֶׁהוּא חַי, וְהוּא יִזְכֹּר אֶת זֶה כָּל הַחַיִּים שָׁלוֹ, וְכִבֵּר יִהְיֶה לוֹ חַיִּים הֲרוּגִים. אֵיךְ אֲפָשֶׁר לְמַסֵּר יֵלֵד לְמַלְמֵד וְלִתֵּת בּוֹ אֲמוּנָה, שִׁיתְּנָהּל עִמּוֹ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ? כְּשֶׁלּוֹקְחִים מְלַמְּדִים מְכַל הֵבֵא לֵיד, וְאֵין חוֹקְרִים קִדְּם אִם הֵם מִתְאַיִמִים לְעִסּוֹק עִם יֵלְדִים, אֵיךְ אֲפָשֶׁר לְדַעַת אִם הַמְּלָמֵד לֹא יוֹצִיא אֶת כָּל הָעֲצָבִים הַמְּתוּחִים שָׁלוֹ עַל הַיֵּלְדִים? אֵיךְ אֲפָשֶׁר לְדַעַת אִם הַמְּלָמֵד לֹא יִכֶּה וְיִהַרֵּג אֶת הַיֵּלְדִים עִם מַכּוֹת בְּשִׁבְלִי כָּל דְּבָר פְּעוּט שֶׁלֹּא יִמָּצֵא חֵן בְּעֵינָיו?

*

אֲנִי לֹא אֶצְטֵט לָכֶם אֶת כָּל הַהֶסְפֵּד אֲבָל עוֹד קֵטַע אֶחָד אֲנִי רוֹצֶה לְהַבִּיא לָכֶם: אֲסַפֵּר לָכֶם עוֹד מַעֲשֶׂה עַל יֵלֵד בַּחֲדָר, אֲבִי הַיֵּלֵד יוֹשֵׁב כְּעֵת פֶּאן בְּשַׁעוֹר, הַיֵּלֵד הַתִּיתָם מִסְכָּן בְּגִיל חֻמָּשׁ, אִמּוֹ נִפְטְרָה בְּצַעֲרִירוּתוֹ, פֶּעַם נִתְּנוּ לֶאֱכוֹל בַּחֲדָר בִּיצָה בְּצִהָרִים, הַיֵּלֵד לִקַּח בַּחֲשָׁאִי כִּמְהָ בִּיצִים וְהַכְּנִיסָן לְכִיסוֹ, וְהִמְנִיחַל הַבַּחֲחִין בְּזֶה... יוֹתֵר לֹא הָיָה חֶסֶד, הַמְּנִיחַל נִכְנָס לְכַעַס פָּרְאִי, שֶׁהַיֵּלֵד גָּנַב כִּמְהָ בִּיצִים! וְהוּא הַתְּחִיל לְהַכּוֹת אֶת הַיֵּלֵד מַכּוֹת רָצַח, הוּא כָּל-כֵּן סָטֵר וְהִכָּה, שֶׁהַמְּלָמֵד שָׁל הַיֵּלֵד לֹא הָיָה

מסגל יותר לראות את זה, הוא לקח את הילד הצדה, ושאל אותו למה הוא לקח את הביצים? הילד אמר לו שהוא שיחק בשלג בחוץ, ונהיה לו מאוד קר, ולכן הוא רצה להכניס כמה ביצים חמות בתוך הפיס כדי להתחמם מעט, והוא התכוון להחזיר אותן אחר כך.

כעת הבה ונבין מה היתה העברה ה'גדולה' של הילד, שנאלץ לחטף עליה כאלו מכות אכזריות? קודם, הוא בכלל לא גנב את הביצים, הוא רצה רק להתחמם באמצעותן לכמה דקות, אם המנהל היה מברר מעט לפני שהתפרץ - היה שומע ספור אחר לגמרי. שנית כל, אפילו שנאמר שהוא כן רצה לגנב את הביצים, מגיע לו בעבור כך מכות רצח? למד אותו, ותאמר לו שלא יעשה זאת עוד פעם. ושלישית, אפילו אם המנהל כן אווז שמגיע לילד ענש על כך, הרי יש מספיק ענשים נורמליים לתת, הוא יכול לומר לו שמחר לא יצא לשחק בצהריים, או משהו דומה; אבל בודאי שאין מגיע לו מכות נוראות - לילד קטן שגנב כמה ביצים.

מעשה דומה שמעתי ממלמד של תלמוד-תורה אחר, שבצהרי יום אחד הבה מלמד אחד ילד באפן מגזם, ממש מכות רצח לילד קטן, שאר המלמדים רצו לראות מה שקרה, אומר המלמד ההוא, היות ושם לא היו מגבות לנגב את הידיים, רק היה שם מאורר שמוציא אור חם וכך הידיים מתנגבות, הלך הילד ורצה להכניס ביצה לתוך המכונה, וכך לשבר את המכונה, ולכן מגיעות לו מכות נאמנות.

גם כאן חוזר על עצמו ספור דומה, קדם תשאל את הילד מה רצית לעשות, ולמה עשית את זה, לפני שאתה מחליט שהוא בודאי רצה לשבר את המכונה במזיד, אחר כך תסתכל אם אכן המכונה נשברה, ואפילו אם הוא אכן שבר את המכונה במזיד, הוא גם לא מחייב מיתה בעבור כך, דבר אתו, למד אותו שאסור לעשות זאת, ולך לבקש מהאבא שישלם את הנזק.

בינתיים מסתכלים על המכונה ורואים שהיא בכלל לא נשברה, הילד עומד בצד ובוכה בכיות נוראות מיסורים, וכששואלים אותו מה הוא עשה? הוא אומר שהביצה פשוט נפלה על הרצפה והוא הרים אותה, ורצה לשטף אותה, אחר כך רצה שהיא תתייבש במכונה, והנה נודע שהילד בכלל לא עשה שום עולה.

אֲבָל הַיֶּלֶד הַזֶּה כָּבֵר לֹא יִשְׁכַּח אֶת הַסְּפּוֹר הַזֶּה לְעוֹלָם, הוּא תָּמִיד יִזְכּוֹר אֶת
הַמַּכּוֹת שֶׁהוּא חָטַף בְּחַנָּם, הַיֶּלֶד לֹא שָׁבַר אֶת הַמְּכוּנָה, אֲבָל הִמְלִיךְ כֵּן שָׁבַר אֶת
הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַיֶּלֶד וַעֲשֵׂה אוֹתוֹ לְבַעַל מוֹם לְמִשְׁן כָּל יְמֵי חַיָּיו.

וּמַעֲשֵׂה נוֹסֵף, יֶלֶד אַחֵר הָיָה מְסַכֵּן יְתוֹם מֵאֲמוֹ, אָבִיו הָיָה צָרִיף לְעֵמֶל קָשָׁה
כְּדִי לְהִבְיֹא פְרֻנְסָה, מְקַדֵּם בְּבִקְרָה הוּא הָיָה צָרִיף לְרוֹץ מִבֵּיתוֹ לְעִבּוּדָה, הוּא בָקַשׁ
מִהַיֶּלֶד שִׁישְׁגִּיחַ עַל אָחִיו הַקְטָנִים, שִׁילְבִּישׁ אוֹתָם וְיִשְׁלַח אוֹתָם לַחֲדָר וּלְבֵית סֵפֶר,
מוֹבֵן שְׂזֹאת לֹא עִבּוּדָה קָלָה אֲפֹלוּ לְאָדָם מְבַגֵּר וְכֹטֵחַ לֹא לֵילֵד, וְעַד שֶׁהוּא סִיֵּם אֶת
הַכָּל – נִהְיָה מְאֻחָר, וְהוּא הִגִּיעַ בְּאַחֲרֵי שָׁל שְׁעָה לַחֲדָר.

כְּשֶׁהוּא נִכְנָס לַכֶּתֶה, הִמְלִיךְ מְקַבֵּל אֶת פָּנָיו עִם מַכּוֹת וּסְטִירוֹת, וְצוּעַק עָלָיו:
"לָמָּה הִגַּעְתָּ כֹּה מְאֻחָר"? הַיֶּלֶד בּוֹכָה מְסַכֵּן, הוּא יוֹדֵעַ אֶת הָאֲמִתּוֹ שֶׁהוּא אֵינוֹ אִשָּׁם,
מְסַכֵּן אֵין לוֹ אִמָּא, הוּא צָרִיף לַעֲשׂוֹת אֶת הָעִבּוּדָה שֶׁל אִמָּא בְּקָרָה, וְהִמְלִיךְ
צוּעַק הַלָּאָה: "מְחַר תִּנְדָּא שְׁתִּהְיָה בַּחֲדָר בְּזִמָּן, כִּי אִם לֹא – אַתָּה תַּחֲטֹף מִהַמְּקַל
שְׁלִי"!

מוֹבֵן מֵאֵלָיו, שֶׁלְמַחֲרַת הַיֶּלֶד שׁוֹב לֹא הִגִּיעַ בְּזִמָּן, וְהוּא פָּתַח לְהַגִּיד מִלָּה
לְמַלְמֵד, וְהוּא חָטַף וְחָטַף בְּלִי הַפֶּסֶק, וְכִי זֶה לֹא נִקְרָא 'לַחֲתוֹף יֶלֶד'? ! קִדָּם תְּבַרֵּר
וְתִתְּנוּדַע לַפְּרָטִי הַמַּעֲשֵׂה, אוֹלִי הַיֶּלֶד בְּכָלֵל לֹא אִשָּׁם?

*

אֲשֶׁרִינוּ שְׂזַכֵּינוּ שְׁמוֹהֲרָא"שׁ כָּל כֶּף חֲזָק אוֹתָנוּ שֶׁנִּבְחַר מְלַמְּדִים וּמוֹרוֹת שִׁישׁ
לָהֶם סְבָלָנוּת, וְתָמִיד לַחֲזָק אוֹתָם שִׁיזְכְּרוּ שִׁצְרִיכִים סְבָלָנוּת בְּרוֹז לִילָדִים, וְכֶךְ נוֹכַח
לְגַדֵּל דּוֹרוֹת בְּרִיאִים לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ.

יִישַׁר כֹּחַ עַל הַמְּכַתֵּב הַיֶּפֶה.

הִשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה.

...

[הַמְּכַתֵּב הַנִּזְכָּר לְעִיל:]

האם מתר להרביץ ככה לילד?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מלמד, קרה עכשו ספור בכתתי, ואני רוצה לשוחח על זה עם ראש הישיבה שליט"א. הילדים היו באמצע התפלה בבקר ברוגע, פתאום נכנס המנהל ביחד עם ילד מהכתה, העינים והאף שלו יורים זיקים, והוא מכריז שהילד הזה (ילד בן שבע) אים על מישוה שהוא יקטע את ידיו, לכן הוא רוצה עכשו להראות לכולם, ואכן על ידו של הילד הזה, מה פירוש לקטע יד.

הוא סתב את ידו של הילד והתחיל להכות כמו סבין בכעס ובכח, הילד התחיל לבכות כל כך, והוא עדיין לא היה מרצה, והוא אומר: "עכשו תן לי את היד השניה", והוא מכה בידיים הקטנות והרזות, וכך הוא חוזר ליד השניה, כאלה מכות שאפילו לאדם מבגר זה היה כואב מאד, ממש לא יכולתי להסתכל על המנהל, הרי אסור להסתכל בפניו של מישוה שבועס (ספר חסידים, סימן תתשכ"ו).

השאלה שלי היא האם מתר לי להראות אהבה גלויה לילד הזה, אפילו כשילדים אחרים רואים שאני גותן לו יותר מכל אחד, כרטיסים וכדומה? ומה אני בכלל צריך לעשות בכאלה זמנים, האם מתר לי לספר את זה להורים? לצערי זו לא הפעם הראשונה שאני רואה כאלה דברים.

ישר כח על כל השיעורים עד עכשו, זה גותן לי בהירות ורגע ביום.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שופטים, כ"ט מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך המזעזע.

בנדאי שתתן יותר אהבה לילד הזה, ובנדאי שתספר להורים את הספור שקרה; ההורים צריכים לדעת כל תזונה שקורה בתלמוד תורה עם הילדים שלהם, כי הספורים האלו גורמים שהנער יוצא לתרבות רעה, כי במקום לחנך את הילדים - קורעים את הנפש, ריח ונשמה שלהם.

בספור כזה שקרה, כשילד מגיע לספר שילד אחר הפחיד אותו שהוא הולך לקטע לו את הידים השם ישמרנו - המנהל צריך דבר ראשון להרגיע את הילד, להגיד לו: "אף אחד לא קוטע ידים, אל תפחד, יש אנשים עם שפה פרועה, כל

מילה זה 'אני הולך להרוג אותך, אני הולך לשבר לך את העצמות וכו', לא צריכים לפחד"; והמנהל צריך לקחת את הילד השני ולשאל אותו מה היה הספור, "למה אתה מאים על ילדים אחרים? למה אתה מפיל פחד? ואפילו שאותו אחד עשה לך עול - לא מדברים ככה", וכשרואים שהילד ממשיך לעשות את הדברים האלו - נותנים לו עונש, שהוא לא יכול לשחק בהפסקה וכדומה לזה, אבל חס ושלום לעשות כאלה ספורים, זה לא חנוך, זו אכזריות השם שמרנו.

חזק ואמן בעבודתך הקדושה, תשמור על הילדים, תסתפל על הילדים כאילו הם הילדים שלך, תסתפל עליהם ברחמנות. חכמינו הקדושים אומרים (סנהדרין ט:): "כל המלמד את בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו"; מוהרא"ש אומר פירוש, שזה לא שבח, שאומרים למלמד 'התלמידים שלך הם כמו הילדים שלך', אלא זו התחייבות, דורשים ממנו שיגש לילד ויחשב: 'זה הילד שלי, ואם הילד שלי לא מתנהג כראוי האם הייתי שובר לו את הידים?' מי היה עושה כך עם הילדים שלו בעצמו?

תן לילד הזה הרבה אהבה, תן לו לטיפה, כך הנפש שלו תתרפא; תן לו חייו, כך יוכלו להציל את עתידו. מוהרא"ש אומר בשם הפעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, שכשהוא היה מלמד הוא היה מלטף את הילדים, הוא היה מנשק אותם ואהב אותם, והחדוש הוא, שלא רק את הילדים שהולכים בתלם הוא נשק ואהב, החדוש הוא שהוא נשק את הילדים שלא למדו בהתמדה, את הילדים שלא הקשיבו למה שמדברים אליהם וכו', וכך הוא רפא את הנפש של כולם והביא אותם אל השם יתברך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

בתיבה וחתומה טובה.

[...]

איש אמונות

בבית הכנסת מגיעים בלבוש יותר עדין יותר קדוש

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת האזינו, ד' תשרי, שנת ה'תשפ"ז

מרת ... תחי'

למה אתם מזלזלים בדבר היפה שאנחנו רוצים לעשות בקהלה שהנשים יבואו בבית הכנסת בפאה מכסה? אתם אומרים שזה נראה כמו ילדים שמשחקים "מצוה קינדער", משחקים משחק שמתלבשים עדין וכו'.

אני רוצה לשאול אתכם, מה כל כך קשה לכם להבין שבבית הכנסת מגיעים בלבוש יותר עדין יותר קדוש, וכשמגיעים בבית ה' - מתכסים, עושים יותר עדין? כמו שבעזרת הגברים כולם באים עדין, לבושים, ואפילו שבמקשה היום לא כולם לובשים בעדינות, בכל זאת כולם באים בבית הכנסת בהכנעה, אז מה כל כך קשה להבין שיבואו בבית הכנסת מכסים?!

תבקשו מהשם יתברך שתאהבו עדינות, תבקשו מהשם יתברך שתקבלו טעם ורגש לעדינות, ושתתנהגו בצניעות - כך תהיו שמורים מכל רע, כפי שחכמינו הקדושים אומרים (ברכות סב): "צניעות שהיתה בה היא חסה עליך", כשמתנהגים בצניעות נצולים מהשונאים שרוצים להרוג; עוד הם אומרים (תנחומא וישלח, ו): "בזמן שהיא צנועה בתוך הבית, כשם שהמזבח מכפר, כך היא מכפרת על ביתה", כל הבית נצל.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

גמר חתימה טובה.

...

להכניס לכולל, לאט בכל פעם

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת האזינו, ד' תשרי, שנת ה'תשפ"ז

לכבוד ... נרו יאיר, קרית ברסלב

אשרינו מה טוב חלקינו, שזכינו להיות אצל רבנו באומן על ראש השנה, שברנו את כל המניעות; אנחנו צריכים לשמוח מאד, רבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן, סימן תג): "מי שהיה אצלי על ראש השנה צריך לשמוח מאד כל השנה".

לגבי לעזוב את העבודה ולהתישב בכולל ללמוד; קח את הכלל של 'תפשת מרבה לא תפשת, תפשת מיעוט תפשת' (סוכה ה.); תנסה לאט, לאט בכל פעם, ביום ראשון לא עובדים והכל סגור אז תלך לכולל. תדבר עם ראש הכולל שיתן לך חברותא, תתחיל חצי יום, מעשר עד השעה שלוש, ואחרי תקופה תלמד את כל סדר הכולל מהשעה עשר עד השעה שש בערב, שבע שעות עם הפסקה קטנה, ואם זה יחזיק מעמד כך כמה חדשים תעלה לעוד יום, ואחר כך לעוד יום, אבל אל תתחיל עם לעזוב את העבודה ואחר כך יהיה 'לא תפשת', כי כשרוצים לעשות הרבה - לא עושים כלום, אבל כשיודעים את החשיבות של מעט - אזי מגיעים לעשות הרבה; כפי שהצדיק רבי נתן אמר: "למדתי מרבנו משג חדש מעט גם כן טוב, וזה גרם לי לעשות הרבה מאד".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

גמר חתימה טובה.

...

שְׁתֵּים שְׁלוֹשׁ דְּקוֹת לַהֲדוּת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פָּרַשַׁת הָאֲזִינוּ, ד' תְּשַׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ז

... נְרוּ יְאִיר, וְזוּגְתוֹ תַחֲיִי

מִזֵּל טוֹב לַחֲתוּנָה שְׁלָכֶם, יַעֲזֹר שְׁתַּקִּימוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

לֹא הִסְפַּקְתִּי לְהַגִּיעַ לַחֲתוּנָה שְׁלָכֶם, אֲנִי מֵאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה, שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּדוֹרוֹת כְּשֵׁרִים וּבְרִיאִים, אָמֵן.

לְכַבֹּד הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עָשָׂה אֶתְכֶם, הִתְחַתְּנֶתֶם כָּל כֶּף יָפָה, תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם בְּכָל יוֹם לְמִשְׁךְ שְׁתֵּים שְׁלוֹשׁ דְּקוֹת לַהֲדוּת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי מוֹהֲרָנִי תֵּאֱמַר, כְּשֶׁאָדָם נֶאֱנַח, הוּא מִתְלַוֵּן, אוֹמְרִים בְּשִׁמְיָם שִׁיתְּנוּ לוֹ עוֹד עַל מַה לְהִתְאַנֵּחַ, וּכְשֶׁאָדָם מוֹדֶה וּמַהֲלֵל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל כָּל דָּבָר הוּא אוֹמֵר: "בְּרוּךְ הֵשֵׁם", "הוֹדוּ לַהֲשֵׁם", וְכו', אוֹמְרִים בְּשִׁמְיָם: "תִּרְאוּ אֶת הַיְּהוּדִי הַזֶּה שֶׁאֵין לוֹ כְּלוּם, יֵשׁ לוֹ צְרוּת וְיִסּוּרִים, וּבְכָל זֹאת הוּא מוֹדֶה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הֵבֵא נִתֵּן לוֹ עוֹד טוֹב". כִּי עַל יְדֵי הוֹדָאָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ רוֹאִים יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת פְּלִאִיוֹת, רוֹאִים נִסִּים גְּלוּיִם.

הֵשֵׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

גִּמְרֵ חֲתִימָה טוֹבָה.

...

הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁלֹא מִתְנַאֵם אַחֵד עַל הַשָּׁנִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פָּרַשַׁת הָאֲזִינוּ, ו' תְּשַׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ז

מֵרַת ... תַחֲיִי

דִּבְרַתִּי עִם הַבַּעַל בְּאוֹמֵן, הוֹכַחְתִּי אוֹתוֹ אֵיךְ יִתְכַּן וְכו', הוּא פָּרַץ בְּבִכִּי שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב הוּא כָּבֵד קָבֵל עַל עֲצָמוֹ וְכו', אָבֵל הוּא לֹא יָכוֹל, כִּי אֵתֵם לֹא סוֹפְרִים וְכו' וְכו'; הוּא מֵאֵד בָּכָה, הוּא לֹא דָּבָר נִגְדָּכֶם אֶף מִיֵּלָה רָעָה, אָבֵל הַבְּנִיתִי מִמֶּנּוּ שֶׁהוּא מֵאֵד מִשְׁפָּל בְּבֵית, יָכוֹל לְהִיּוֹת שָׁהָ לֹא בְּכוֹנֶנָה אָבֵל זֶה הַמְּצִיאוֹת. יַעֲזֹר הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַשְׂכִּינָה תִּשְׁרָה אֶצְלָכֶם בְּבֵית, הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שִׁישׁ

הַכְנֵעָה, בְּמָקוֹם שֶׁלֹא מִתְגַּאֲסִים אַחַד עַל הַשָּׁנִי; כְּשֶׁהִבְעֵל מְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, וְהָאִשָּׁה מְדַבֶּרֶת בְּהַכְנָעָה וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ לִבְעַל - שֵׁם שׁוֹרָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, נַעֲשִׂים נָסִים, אֲפִילוֹ הֵטְבַע יָכוֹל לְהַשְׁתַּנּוֹת; כְּפִי שִׁחְכְּמִינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (יוֹמָא כ.א.) שֶׁבְּכִית הַמְּקוֹדֵשׁ הָיוּ נָסִים, בְּקוֹדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים לֹא הָיָה מְקוֹם לְהַחֲזִיק אֶת הָאֲרוֹן, וּבְכָל זֹאת הָאֲרוֹן הָיָה מְנוּחַ שָׁם; זֶה בְּכָל בֵּית יִהוּדִי שֶׁמְכּוּפָפִים אֶת הָרֹאשׁ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ הַכְנָעָה - 'אֲנִי אֲשַׁכּוֹן אֶת דָּכָא', שׁוֹכֵן שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (עֲיִין סוּטָה ה.).

יֵשׁ לִי עוֹד הֶרְבֵּה מֶה לְכַתֵּב אֲבָל אֲנִי עוֹד מִתַּשׁ מִהִנְסִיעָה לְאוֹמֵן.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.
גִּמְר חֲתִימָה טוֹבָה.

...

בְּלִי מוֹרָה דֶּרֶךְ תוֹעִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁתָּ הָאֲזִינוּ, ו' תִּשְׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ז
... גִּמְר יָאִיר

כָּל הַחֵג חֲשַׁבְתִּי לָאֵן נַעֲלַמְתָּ, יַדְעִתִּי שְׂאֵתָה בְּאוֹמֵן, כִּי בְּעָרֵב הַחֵג רָאִיתִי אוֹתָךְ, עַד שֶׁפָּגַשְׁתִּי אוֹתָךְ בְּדֶרֶךְ חֲזוֹר וְאַתָּה אוֹמֵר לִי שֶׁהֵייתָ עִם מִשְׁפָּחָה וְכו'; זֶה צָבֹט לִי בְּלֵב.
חֲבַל שֶׁבָּכַל הַחֵג רֹאשׁ הַשָּׁנָה לֹא הָיִיתָ עִם הַחֲבוּרָה שְׁלָנוּ, תִּלְמִידֵי הַיֵּכָל הַקּוֹדֵשׁ, קוֹדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים; הָיִיתָ מְקַבֵּל כָּל כֹּף הֶרְבֵּה חֲזִיוֹק עַל לִהְיוֹת טוֹב, וְעַל לְרִצּוֹת לִהְיוֹת טוֹב, וְעַל לְרִצּוֹת לַחֲזוֹר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּוִדְאִי לֹא קִבַּלְתָּ שָׁם אֶצֶל קְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתָּךְ, חֲבַל שֶׁרֹאשׁ הַשָּׁנָה יַעֲבוֹר בְּלִצְנוֹת וּדְבָרִים בְּטָלִים. אֲנִי רוֹצֵה לְהַגִּיד לָךְ שֶׁזֶה מִמֶּשׁ כָּאֵב לִי, אֲבִיד וְחֲמִיד שְׁנִיָּהם הָיוּ אֶצְלָנוּ, וְהֵם רַק רוֹצִים לְרִאיוֹת נַחַת אֶצְלָךְ; חֲבַל חֲבַל.

יִתֵּן לָךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂכָל, שֶׁלֹא תַעֲשֶׂה שְׁטִיּוֹת בְּחַיִּים, וּתְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂתַמְצָא יִהְיֶה טוֹב שִׁילֻהָ אוֹתָךְ וְיִרְאֶה לָךְ אֶת הַדֶּרֶךְ, וְשְׂאֵתָה תִשְׁאֵל אוֹתוֹ כָּל דְּבָר, כִּי חֲבִים מוֹרָה דֶּרֶךְ בְּחַיִּים, בְּלִי מוֹרָה דֶּרֶךְ תוֹעִים, בְּלִי מוֹרָה דֶּרֶךְ אִי אֶפְשָׁר לְדַעַת מֶה נִכּוֹן וַיִּמָּה לֹא.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

גמר חתימה טובה.

...

שהשפה במוסדות יהיה רק אידיש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת האזינו, ו' תשרי, שנת ה'תשפ"ז

לכבוד יואל לעזריה גור, בני ברק

קבלתי את מכתבך.

אני שמח לשמוע שהמוסדות שלנו קבלו אתמול שוב מהחלוקה של 'קרן הצלה', שהרבי הקדוש זכותו יגן עלינו מסאטמער יסד, לעזור למוסדות בארץ ישראל שלא לוקחים כסף מהערב רב, ובזה יוכלו לעזור למלמדים ולצוות לקבל את המשפחת שלהם לחג.

אני רוצה אם ירצה השם לפתוח ועד החינוך למוסדות בארץ ישראל שיהיו ממנים לקבל משפחות אצלנו במוסד. פגשתי באומן כמה משפחות מאירות שכל כך הפצירו בי שהם רוצים להיות חלק מקהלת היכל הקודש ולשלח את הילדים אצלנו במוסד, כמו כן הגיעו אלי בחורים יקרים שרוצים להכנס לישיבה שלנו בארץ ישראל; אני רוצה שיהיה ממנה ועד של שלושה או חמשה אברכים שיהיו ממנים לענין הזה, (צריכים להזהר שהשפה במוסד תשאר אידיש, אני לא רוצה שיידברו אצלנו במוסד בשפה העברית; צריכים לראות מה עושים כשיגיעו בפעם אחת כמה משפחות שלא יודעות אידיש, שהמוסד ישאר מוסד שמדברים בו אידיש; הן בלמודים והן כשהילדים מדברים ביניהם).

כמו כן צריכים לראות שהישיבה תהיה במקום נורמלי, זה לא נכון מה שעשיתם שהבאתם את הישיבה לבית שמש במקום בלי שרותים, מקום קטן שאינו ראוי לישיבה, לא לזה התכונתי כשאמרתי שיביאו את הישיבה לבית שמש; איך יכולה להיות ישיבה בלי שרותים, בלי מקום לאכול וכו'.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

גמר חתימה טובה.

...

להתמקד להיות בשמחה בשבת

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פְּרַשַׁת הָאֲזִינוּ - שַׁבַּת תְּשׁוּבָה, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ז
לכבוד ... נרו יאיר

אשרינו מה טוב חלֵקֵנוּ שְׁזַכֵּנוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבֵּנוּ בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁבַרְנוּ
אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת; אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׁמוּחַ מְאֹד, רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (ת"י מוה"ר"ן, סימן תג):
"מִי שֶׁהָיָה אֶצְלִי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה צָרִיךְ לְשִׁמוּחַ מְאֹד כָּל הַשָּׁנָה".
תְּרָאָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת וּתְשַׂמַּח אֶת הַבֵּית שְׁלֹף, רַק בְּזֶה תִּתְמַקֵּד, לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי עַל יְדֵי שִׂמְחָה שׁוֹרְפִים אֶת כָּל הַקְּלִיפּוֹת וּמַגִּיעִים לְדִרְגוֹת הַכִּי
גְבוּהוֹת.

אני מקצֵר בַּמִּכְתָּב, אֲנִי עוֹד מִתְּשֵׁ מֵהַנְּסִיעָה.

שַׁבַּת שְׂמֵחָה.

גמר חתימה טובה.

...

להקשיב למחשבות על הפחדים של הילד

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פְּרַשַׁת הָאֲזִינוּ - שַׁבַּת תְּשׁוּבָה, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ז
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

לְגַבִּי הַפְּחָדִים שֶׁנִּכְנסוּ בִּילְד שְׁלָכֶם; חָשׁוּב מְאֹד שְׂאֲתֶם בְּתוֹר אִמָּא תְּדַבְּרוּ
אֶתוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁהוּא יִסְפֵּר אֶת כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת, כִּף יִהְיֶה לוֹ יוֹתֵר קָל, עַד שֶׁזֶה יֵצֵא
לְגַמְרִי.

חָשׁוּב מְאֹד שֶׁתִּקְשִׁיבוּ לַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁלוֹ שֶׁל הַפְּחָדִים, וּלְהַרְגִיעַ אוֹתוֹ
שֶׁהַמַּחְשְׁבוֹת הָאלוֹ שֶׁל פְּחָדִים וְכִדּוּמָה - זֶה מְשֻׁהוּ שֵׁיִשׁ לְהַרְבֵּה אֲנָשִׁים, וְזֶה שׁוּם

דָּבָר; זֶה יַעֲלֶם. כִּי הִפְחֵד בְּעֶצְמוֹ זֶה קָשִׁי אֶחָד, עִם זֶה עוֹד הָיוּ יְכוּלִים לְהִסְתַּדֵּר, אֲבָל הַחֶלֶק הַשֵּׁנִי, שֶׁמִּתְחִיל לְהִצִּיק לָאָדָם: 'מָה קָרָה לִי שְׂיֵשׁ לִי פְחָדִים, אֲנִי נֹרְמָלִי? אֲנִי מְשֻׁנָּע? הָאֵם יוֹם אֶחָד אֲנִי אֲשַׁתְּנֶעַ לְגַמְרִי? אֲנִי חוֹלָה עֲצָבִים; הַמְחֲשָׁבוֹת מֵהַסּוּג הַזֶּה הֵן נֹרָאוֹת, הַמְחֲשָׁבוֹת הָאֵלוּ הוֹרְסוֹת אֶת הָאָדָם, לָכֵן חָשׁוּב מְאֹד שֶׁתִּקְשִׁיבוּ לוֹ וְתִרְגְּעוּ אוֹתוֹ.

אֲנִי גַם אֶמְרֵתִי לוֹ שְׂיָבוֹא אֵלַי וְיִסְפֹּר לִי אֶת כָּל הַמְחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַפְּחָדִים וְכו', כִּי הַרְבֵּי הַקְדוּשׁ ר' אֱלִימֶלֶךְ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אוֹמֵר (צִטָּט לְקָטָן, סְעִיף יג), שֶׁכְּשֶׁמִּסְפָּרִים אֶת הַמְחֲשָׁבוֹת הָרָעוֹת (מְחֲשָׁבוֹת שֶׁל עֲצָבִים) לְחֹבֶר קָרוֹב - יֵשׁ לָזֶה סְגוּלָה שְׁזֶה מִסְתַּלֵּק מֵהָאָדָם.

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂאֵתָם עִם כָּל הַיְלָדִים שֶׁלָּכֶם תִּהְיוּ בְּרִיאִים וְחִזְקִים פִּיזִית וְנַפְשִׁית, וְשִׁתְּהִיָּה לָכֶם שָׁנָה מְתוֹקָה וְכָל טוֹב.

...

תַּעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לְאִמָּא שְׁלֶךְ בְּגֵן עֵדֶן

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת הָאֲזִינוּ - שַׁבַּת תְּשׁוּבָה, ז' תְּשָׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ז
הַרֵב ... שְׁלִיט"א, יְרוּשָׁלַיִם

קִבְּלֵתִי אֶת הַמִּכְתָּב שְׁלֶךְ בְּפִדְיוֹן נֶפֶשׁ בְּאוֹמֶן.

חִזַּק וְאַמֵץ בְּכָל כּוֹחוֹתֶיךָ לֹא לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרָה שְׁחוּרָה, רַק לְשִׁמוּחַ בְּכָל דָּבָר טוֹב שְׂאֵתָה עוֹשָׂה, וּבְזֶה נִשְׁמַת אִמָּךְ תַּעֲלֶה עוֹד וְעוֹד לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים; כִּי כְּשֶׁאָדָם מִשְׁאִיר יְלָדִים שֶׁעוֹבְדִים אֶת הַשֵּׁם, הֵם לוֹמְדִים וּמִתְפַּלְלִים וּמְקִימִים מִצְוֹת בְּשִׂמְחָה - זֶה הַדָּבָר הַכִּי גָדוֹל לָאָדָם, הַנִּשְׁמָה עוֹלָה עוֹד וְעוֹד עִם כָּל מִצְוָה שֶׁמְקִימִים בְּשִׂמְחָה.

קָרָאתִי אֶת הַמִּכְתָּב, אֲנִי מְאֹד דּוֹאֵג עָלֶיךָ; אֵתָה לֹא הִרְאֵשׁוֹן שְׁסוּבֵל מִהַמְחֲשָׁבוֹת הָאֵלוּ, אֲנִי רוֹאֶה אֲצֶל הַרְבֵּה מְאֹד אֲנָשִׁים שֶׁמַּאֲבִידִים אֶת אֲבִיהֶם הָאֶהוּב אוֹ אִמָּם הָאֶהוּבָה, שֶׁמִּתְחִילִים לְסָבּוֹל יְסוּרִים נֹרָאִים מִהַמְחֲשָׁבוֹת הָאֵלוּ וְכו': 'אֲנִי גִרְמַתִּי שְׂאִמָּא שְׁלִי אוֹ אֲבָא שְׁלִי יָמוּתוּ וְכו''; תּוֹצִיא לָךְ מִהֶרָאשׁ אֶת

הדבר המטפש הזה שאתה גרמת שאמא שלך תסתלק מהעולם, המחשבה הזאת היא מהסטררא אחרא שרוצה לאמלל אותך ולעקור אותך מהעולם הזה ומהעולם הבא; זה שקר, אתה לא גרמת שאמא שלך תסתלק מהעולם, אמא שלך נפטרה ברגע שהיא היתה צריכה לעזוב, לא היה לה עוד רגע אחד לחיות.

חזק ואמץ מאד להיות מאד בשמחה כך תעשה נחת רוח לאמא שלך בגן עדן. אמא שלך היתה צדקת, היא מסרה את נפשה לתורה, היא עשתה הכל כדי שהבית שלה יהיה בית של תורה, וכשאתה תהיה בשמחה, אתה תתפלל בשמחה, אתה תלמד בשמחה ותעשה את כל המעשים הטובים בשמחה - אתה תעשה לה נחת רוח גדולה.

גמר חתימה טובה.

...

אף אחד לא יודע מה עובר על אברכים פשרים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת האזינו - שבת תשובה, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ז

... גרו יאיר, בית שמש

קבלתי את מכתבך.

אני מאד נהנה לראות את החידושי תורה שלך שאתה מחדש עם ההקדמות של רבנו ז"ל, שמפיח חיות בנשמות ישראל, שאפילו 'צפור שמרדה', נשמה שתעתה מהקדשה - "כל היכא דאיתיה בבי גזא דרחמנא איתיה דכתיב (תהלים כד, א): 'לה' הארץ ומלוואה'" (חולין קלט). עדיין נמצאים אצל הקדוש ברוך הוא, עדיין אפשר לחזור, אפשר לחזור בתשובה.

לכבוד השנה החדשה תתחזק ב'הפצה', לך להפצה בבתים החרדיים, לך להפצה אצל אברכי כולל ובחורי ישיבה; יש אצלכם הרבה מפיצים שהולכים לאזורים הלא חרדיים, אנחנו צריכים מפיצים אצל החרדים; אף אחד לא יודע מה עובר על אברכים פשרים, חושבים שצריכים ללכת להפצה רק אצל אלו שלדאבוננו הרחיקו אותם מהיהדות והעבירו אותם על דעתם רחמנא לצלן, היום

צריכים הרבה יותר לעסוק בקרוב קרובים, הצבור החרדי כל כך שבור, התמונה מבחינת אמןם מאד יפה, אבל מבפנים הכל כבוי ושרוף, מיאשים, וכולם מצפים לחזוק, חיזוק על אמונה; תלך דקא לכוללים, לישיבות ולבתי הכנסת.

כמו כן מאד אבקש ממך, שתחזק את אנשי שלומינו, בעיקר את הבחורים והאברכים - שישמרו את השיעורים, את השיעורים היומיים שמוסרים בישיבה ובביתא את השיעור השבועי לאברכים; מאד חשוב לשמור את העצות, החיזוק והשכל של רבנו, רק כך אפשר להחזיק מעמד, רק כך אפשר להשאר רעננים, ולא להיות זקנים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

גמר חתימה טובה.

...

לשונ אמונה ולחיות עם אמונה

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת האזינו - שבת תשובה, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ז

... נרו יאיר, טבריה

קבלתי את מכתבך.

אני שמח שקבלת התעוררות חזקה אצל רבנו ז"ל וחרפת מאומן עם רוח קדושה, זרקת את הפלים הלא טובים וקנית פלים פשרים.

העקר התמקד לשונ את האמונה הקדושה, רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות אמונה חלק א, סימן לג): "על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך על כל עוונותיך", תשקיע את עצמך באמונה, תשונ אמונה, ותחיה עם אמונה, שאין שום דבר חוץ מהשם יתברך, את הכל מנהל השם יתברך. חכמינו הקדושים אומרים (חולין ז): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה", אדם לא מקבל מכה באצבעו בלי שיכריזו בשמים מראש שהאדם יקבל מכה באצבע; פרנסה, ילדים, בריאות - את הכל עושה השם יתברך, כך החיים שלך יהיו מאירים מתוקים ונעימים, כי עם אמונה הכל כל כך יפה; כשאדם מכניס בתוכו את

האמונה - הכל הולך לו אחרת לגמרי, יודעים שאף אחד לא יכול לעשות כלום, אף אחד לא יכול להרע, אף אחד לא יכול להטיב, כל מה שקורה זה מהשם יתברך.

עכשו בעשרת ימי תשובה כשאנחנו צועקים 'המלך' צריכים מחדש לשנן אמונה ולחיות עם אמונה; מה פירוש אמונה? פשוט להאמין בלי חקירות ובלי חכמות. כפי שרבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן לג): "אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד, ועקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות כלל, רק בפשיטות גמור כמו שהנשים וההמון עם הפשרים מאמינים".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

גמר חתימה טובה.

...

בית הספר עם נשמה ולב

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת האזינו - שבת תשובה, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ז

מרת ... תחי', המזכירה בבית פיגא קרית ברסלב

אני מאד שמח שהגעעתם לעבוד בבית הספר שלנו בית פיגא, נהייתם המזכירה בבית הספר; כבר שנים שאתם עוזרים לקהלה בחתונות ביישיבה ועם בית החלמה ועם הארגון של הנשים וכו'; ועכשו לקחתם על עצמכם עוד עבודה, לעזור בבית הספר בית פיגא; דעו לכם שבית הספר מאד חשוב לי ומאד קרוב ללב, זה אצלי הדבר הכי חשוב בקהלה, ולכן כשמיישהו פוגע בבית הספר - אני לוקח את זה מאד אישי, יותר משאר הדברים בקהלה, ומדה טובה מרבה, מי שעוזר לבית הספר בית פיגא - אני מאד מכיר טובה.

אני מאד מרצה שהורדתם את כל הדברים הטכניים מהמנהלת, שיהיה לה זמן לדבר עם ההורים והמורות, כי בשנים האחרונות כל העבודה נפלה עליה; אני מאד שמח שונקנסתם לבית הספר ולקחתם על עצמכם את כל הדברים הטכניים כדי שיהיה למנהלת תחי' זמן, ראש וזמן - לתלמידות ולהורים.

תדברו עם מרת ... תחזי, לערוך לוח לבית הספר לכל השנה, כדי שהחורים ידעו מתי יהיה בית ספר ומתי לא, כי כשצריכים לסדר ענינים עם הילדים, תורים וכו'; כך יודעים מתי לעשות את זה.

לגבי מה שהמורות שאלו, אם לעשות תקנה בבית פיגא כמו בכל בתי הספר, שאם בת לא נכנסת בזמן לפתח אחרי ההפסקה, כשה קורה יום אחרי יום - אז היא לא יכולה להגיע לבית הספר לכך וכך ימים וכו'; אני לא חסיד של זה, אני רוצה שיעבדו עם כל בת על פי דרכה, התקנות מהסוג הזה מסלקות את הנשמה ואת הלב של בית הספר לבנות; בודאי שאסור שתהיה הפקרות, צריך להיות דרך ארץ, שכל הבנות יהיו אחרי ארוחת בקר ואחרי ארוחת צהרים בפתח בזמן, כך מכרח להיות; צריכים לקבוע את זה עם מבצע שכל אלו ששומרות את הזמנים יקבלו פרס וכו' וכו', לא כדי לשלח הביתה.

בענין שפנות יצאו מבית הספר כדי לעשות קניה לאמא; לא טוב שמרשים לבנות לצאת מבית הספר.

בענין לתת מפתחות של הבנין לכל המורות, שכל אחת תוכל לבוא מתי שהיא רוצה; אני לא יודע אם זה נכון, גם לי אין מפתח, וכשאני מגיע לבית פיגא אני מצלצל בפעמון, לפעמים עונים מיד ולפעמים אני ממתיך כמה דקות; אני חושב שישאירו את זה כך.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

גמר חתימה טובה.

...

כמה טוב ללמוד ח"י פרקים משניות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פראשת האזינו - שבת תשובה, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ז

... נרו יאיר, בית שמש

אני שומע שתרמת שלחנות וכסאות חדשים לתלמוד תורה בארץ ישראל בשווי של אלפי שקלים; אני רוצה לומר לך יישר כח גדול על זה ועל כל הדברים

הטובים שאתה עוזר למוסדות ולקהלה, יעזור השם יתברך שתרוגה נחת מילדיך והצלחה בכל דרכיך.

תתחזק מאוד ללמוד בכל יום פראקים משניות, וכמה טוב יהיה לך - אם תלמד בכל יום ח"י פראקים משניות. כתוב מצדיקים (אור צדיקים סימן כב, אות יא): "ואם אפשר שישלים ח"י פראקים בכל יום, נגד ח"י עולמות מה טוב ומה נעים, יהי חלקי עמו, כי הוא תיקון גדול לפגם הבטית, סוד קל חי, ויש להם גם כן סגולה להרוג היצר הרע, גם סגולה להמשיך נשמה, שהיא אותיות משנה".

אל תקשיב למה שהלצים אומרים, אל תסתכל עליהם, יבוא יום שיראו מי הצחוק, העולם אומר: "צחק מי שצחק אחרון"; כשפלאף המנות יבוא לקחת את הנשמה - אזי יראו מה ההבדל בין אלו שצייתו לרבנו בתמימות ובפשיטות, למדו בכל יום אפילו בלי הבנה לבין הלצים.

מהרא"ש תמיד אמר לנו בכזו מתיקות, כתוב בפסוק (משלי ט, יב): "אם חכמת חכמת לך, ולצת לבדך תשא", אם אתה חכם - אתה חכם לעצמך, ואם אתה עושה לצנות - אתה עושה לצנות רק לעצמך; מי שהוא חכם, הוא מקשיב למה שצדיקים אומרים - הוא בעצמו יהנה מזה, ומי שעושה צחוק מדברי הצדיקים - לו עג מעצמו.

אני עוד מתש מהנסיעה, אני צריך לקצר.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

גמר חתימה טובה.

...

כשדואגים לכלל, משתחררים מהבעיות האישיים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פראשת האזינו - שבת תשובה, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ז

שבתי מזרחי גרו יאיר

שמעתי את ההודעה שלך.

עכשו כשהרשויות מתחילים לאט לאט להתערב בחנוכה, הם רוצים לראות

את המבטנים של הילדים, ואם לא - הם לא יתנו את הכסף; אני חושב שצריכים להתחיל להזהר מהם, ולהשתמש באמרה שאומרים לדבורה: "לא מדובשך ולא מעוקצך".

חזק ואמץ בעבודת הקודש ליסד את המוסד שיוכלו לשלם למלמדים ושלא ישקעו בחובות.

זכור, חכמינו הקדושים אומרים (אבות ג, ה): "כל המקבל עליו על תורה", מי שלוקח על עצמו את העל של לימוד, או את העל של תלמוד תורה, ישיבה, כולל, הוא דואג שהמוסד יוכל להמשיך, הוא לוקח על עצמו את הלחץ הזה - "מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ", לוקחים ממנו את הלחץ שאנשים עוברים בעסקים שלהם; כשהואגים לכלל, פועלים למען מוסדות התורה - משתחררים מכל הפעיות בעסקים האישיים.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

גמר חתימה טובה.

...

לשמוע דרשות ושיחות, כך יוכלו להיות יהודי פשוט

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרישת האזינו - שבת תשובה, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ז

העניף אינדיג נרו יאיר

בשם כל הקהלה אני רוצה להודות לך על שארגנת חג כל כך יפה באומן אצל רבנו; הכל היה כל כך טוב, הסעודות, המקוה הנקי והחם, החדרים; הכל דפק כל כך יפה, הכל היה כל כך נעים, וכלם יודעים שלא יודעים כלום כמה גיעה ועמל אתה משקיע כל השנה בכל יום מהשנה, שיהיה לנו ראש השנה כל כך יפה.

לכבוד השנה החדשה תתחזק לשמוע שיעורים בכל יום, הן את השיעורים היומיים לפחורים, הן את השיעורים השבועיים לאברכים וכן הלאה. רבנו ז"ל אומר (ת"י מוה"ר, סימן שנח): "שכבך שיחה ושיחה מה שיתן ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפילו צדיק גמור כל ימי חייו, כמו שאני רוצה"; יכול

להיות עוד פִּירוּשׁ, בְּכָל שִׁיחָה, צְרִיכִים לְשֹׁמֵעַ אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת, לֹא רַק שִׁיחָה אחת; כְּשֹׁמְעִים כָּל שִׁיחָה, כָּל דְּרָשָׁה - יְכוּלִים לִהְיוֹת יְהוּדֵי כָּשֵׁר, לֹא סֵתָם יְהוּדֵי כָּשֵׁר אֲלָא יְהוּדֵי כָּשֵׁר כְּפִי שְׂרַבְנוּ הַתַּכְנוּן יְהוּדֵי כָּשֵׁר.

כְּמוֹ כֵּן תַּחֲזֹק אֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, אֶת כָּל הַבֵּית שְׁלָךְ, שְׂפוּלָם יִשְׁמְעוּ אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת, כָּל הַדְּבוּרִים שְׁמֻשְׁחָחִים; כִּי רַק כֵּךְ נִשְׁאַרִים רַעֲנָנִים וּמִסּוּרִים. יְבָרֶךְ אוֹתָךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ, שְׂאֵתָהּ וְהַמִּשְׁפָּחָה שְׁלָךְ תִּזְכּוּ לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְבֹרָכָה, שָׁנָה מְתוֹקָה וּמְאִירָה עִם כָּל הַבְּרָכוֹת. גִּמְרֵ חֲתִימָה טוֹבָה.

...

לְהַתְחַדֵּשׁ עִם הַחֲבוּרוֹת וְהַפָּעָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֶךְ - עָרַב שְׁבֵת קוֹדֶשׁ פָּרֻשֶׁת הָאֲזִינוּ - שְׁבֵת תְּשׁוּבָה, ז' תְּשָׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ז
... נִרוּ יְאִיר, בְּנֵי בְרַק

קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מְאֹד נִהְיִיתִי לְרֵאוֹת אוֹתָךְ בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ וְלִשְׁמֹעַ מִמֶּךָ אֵיךְ אֵתָהּ מִתְחַזֵּק לְעֶסֶק ב'הַפָּעָה', לְהַפְיִין אֶת הָעֲצוֹת, הַחֲזִיזוֹק וְהַשְׁכָּל הַמְתוֹקִים שֶׁל רַבְּנוּ לְעוֹלָם.

אֲחִי הָאֱהוּב אֵין דְּבָר גְּדוֹל יוֹתֵר אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ מִלְּעֶסֶק בְּלִהְחַזִּיר אֲנָשִׁים אֵלָיו. הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ אוֹמֵר (תְּרוּמָה קכח): "תָּא חֲזִי, כָּל מֵאן דְּאַחִיד בִּיָּדָא דְּחֵיבָא וְאַשְׁתַּדַּל בֵּיהּ, לְמִשְׁבַּק אֲרַחָא בִּישָׂא", בֹּא וּרְאֵה, אוֹמֵר הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, אָדָם שֶׁמִּחְזִיר אֲנָשִׁים חוֹטְאִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ, "אִיהוּ אֲסִתְלַק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אֲסִתְלַק הָכִי בַּר נֶשׁ אַחְרָא, גָּרִים לְאַכְפֵּיִיא סְטְרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאַסְתְּלַק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִיָּימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעִילָא וְתַתָּא", הָאָדָם הַזֶּה זוֹכֶה לְעֲלוֹת לְמָקוֹם שְׁשׁוּם אָדָם אֵינוֹ זוֹכֶה; הוּא מְסַלֵּק טְמֵאָה מִהָעוֹלָם וְגוֹרֵם שֵׁשׁ הַשֵּׁם יִתְקַדֵּשׁ בְּעוֹלָם, הָאָדָם הַזֶּה גוֹרֵם שְׁכָל הָעוֹלָמוֹת עוֹמְדִים עַל זְכוּתוֹ. "וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי", הוּא זוֹכֶה לְרֵאוֹת בְּנִים וּבָנֵי בְּנִים, "וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא,

וְזָכִי לַעֲלֹמָא דְאַתִּי, הוּא זֹכָה לְכָל טוֹב בְּעוֹלָם הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא, "כָּל מְאֲרֵי דִינִין, לֹא יִכְלִין לְמִידָן לִיה, בְּהֵא עֲלֹמָא וּבְעֲלֹמָא דְאַתִּי", אַף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהִרְע לּוֹ - לֹא בְּעוֹלָם הָזֶה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, "עָאֵל בְּתִרְסָר תְּרַעִי, וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִידִיה", הוּא נִכְנָס לְשְׁלוּשָׁה עֶשֶׂר שְׁעָרֵי רַחֲמִים, וְאַף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְמַנוּעַ בְּעָדוּ.

דְּבִרְתִּי עִם ... בְּאוּמָן שְׁיִתְחִיל בְּחִזְרָה לַעֲשׂוֹת חֲבוּרוֹת - לֹא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת - אֲלֵא בְּבֵתִים, כִּי לְבַחֲוִירִים וְאַבְרָכִים חֲדָשִׁים יֵשׁ בְּהִתְחַלָּה פָּחוֹד לְצֵאת בְּפִמְבִּי שְׁהִם בְּרִסְלָב, לֹא נָח לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּבֵתִים, בְּפִרְטִיוֹת, וְכוּן לְקֶרֶב אֶת הַנֶּעֱר. כִּפִּי שְׂרַבְנוּ צִוָּה לָנוּ, שְׁנַעֲסֵן לְקֶרֶב אֲנָשִׁים אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ. רַבִּי נִתָּן כּוֹתֵב (חֲזִי מוֹהֲרִין, סִימָן תַּקמ"ג): "כְּמָה פְּעָמִים הָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמָּנוּ, וְהִזְהִיר אוֹתָנוּ מֵאֵד לְקֶרֶב נַפְשׁוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ, לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם בְּנֵי אָדָם, כְּדִי לַעֲוֹרְרָם וְלַהֲשִׁיבָם לְקֶרְבָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ, וְכְמָה פְּעָמִים הָיָה מְבַזֶּה אוֹתָנוּ בְּבִזְיוֹנוֹת עַל שְׁאֲנוּ מִתַּעֲצָלִים בָּזָה, וּפְעַם אַחַת קָרָא אוֹתָנוּ 'עֲצִים יִבְשִׁים' עַל שְׁאִין אָנוּ מוֹלִידִים נַפְשׁוֹת שְׁיִתְקַרְבוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ עַל יְדִינוּ".

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מִכָּל הַחֲבֵרִים בְּבִנֵי בְּרַק לְהִתְחַדֵּשׁ בְּעֵנִין שֶׁל הַפָּצָה, כִּי זֶה רָצוֹן רַבְנוּ, שְׁכַלְנוּ נַעֲסֵק בְּקֶרֶב אֲנָשִׁים אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרָךְ, תִּרְאֶה מֵה רַבִּי נִתָּן מְמַשִּׁיף וְכוֹתֵב (חֲזִי מוֹהֲרִין, ש"ס): "וּפְעַם אַחַת בְּלִיל מוֹצָאֵי שַׁבָּת עֲמַדְנוּ לְפָנָיו עִם כְּמָה אֲנָשִׁים מִהֶחֱשׁוּבִים שָׁלוּ, וְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ מֵאֵד כְּמָה שְׁעוֹת עַל עֵנִין זֶה".

לְגַבִּי הַדִּירָה וְכוּ; תַּעֲשֶׂה כִּפִּי שְׁדַּבְּרָנוּ, תִּמְכּוֹר אֶת זֶה וְתִקְנֶה דִּירָה בְּבִנֵי בְּרַק.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

גִּמְר חֲתִימָה טוֹבָה.

...

עִם אֲמוּנָה הַחַיִּים כָּל כֶּן יָפִים וּמִתּוֹקִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרָךְ - עָרֵב שַׁבָּת קוֹדֵשׁ פְּרִשַׁת הָאֲזִינוּ - שַׁבָּת תְּשׁוּבָה, ז' תְּשָׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ז

... גִּרֹּו יְאִיר, לוֹנְדוֹן

קִבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

העקר תתחזק רק באמונה, כי רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן נג): "מי שישיש לו אמונה חזיו חיים, והוא מבלה ימי חייו בטוב תמיד, כי כשהולך לו כראוי ויש לו טוב, בודאי טוב לו, ואפילו כשאינו כן, דהינו שאין מתנהג לו כסדר ויש לו יסורים חס ושלום, גם כן טוב, כי הוא בטוח שאף על פי כן השם יתברך ירחם עליו להבא ויטיב אחריתו, כי מאחר שהכל מאתו יתברך, בודאי הכל לטובה. אבל מי שאין לו אמונה חס ושלום, חייו אינם חיים כלל. כי תכף כשעובר עליו איזה רעה שוב אין לו שום חיות, כי אין לו במה לנחם עצמו כלל, מאחר שאין לו אמונה כלל - ואין לו שום חיות ושום טוב, מאחר שהולך בלי השם יתברך ובלי השגחה רחמנא לצלן, אבל על ידי אמונה, מה טוב ויפה החיות שלו", מי שאין לו אמונה - הוא לא חי, חייו אינם חיים, כי ברגע שעובר עליו משהו רע - כבר אין לו חיים, אין לו במה להתנחם, כי אין לו אמונה - אז אין לו כלום, כי הוא חי בלי השם יתברך, אבל עם אמונה החיים כל כן יפים ומתוקים.

תקרא את המכתב הזה שוב ושוב.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

גמר חתימה טובה.

...

שכל בחור יקבל הכי הרבה חם

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת האזינו - שבת תשובה, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ז

... נרו יאיר

אני רוצה לבקש ממך, שבשנה הבאה תעזב את כל הגבאות וכל העסקנות וכו' ותתרכז רק בשייבה, אני אמצא אם ירצה השם גבאי חדש שיעזור עם התורים, לעשות סדר לקבלת קהל בכל יום ראשון וכדומה, אני רוצה ממך דבר אחד - רק את הישיבה; שכל בחור יקבל הכי הרבה תשומת הלב, חם ואהבה, במיוחד הילדים של אנשי שלומנו שלא נדרדרו, שכולם יעבדו את השם עם העצות והחזוק של רבנו ז"ל.

יש יצר הרע גדול לרצות לעשות דברים שלא צריכים לעשות, ואת הדברים שצריכים לעשות - לא לעשות, חכמינו הקדושים אומרים (קדושין לא.): "גדול מצוה ועושה", גדול יותר וקדוש יותר לעשות מה שקבלנו על עצמנו לעשות; ואם קבלת על עצמך את הענין לעזור בשיבה - שלא תכנס בעקיפין בעסקנות, גבאות בקהלה. אני רוצה לבקש ממך שתראה שהבחורים יגרסו בכל יום ח"י פרקים משניות ויאמרו את יום התהלים, שכל בחור ילמד בכל יום חומש רש"י, שנים מקרא ואחד תרגום, ושכל בחור יחזיק טלפון כשר בלי הודעות טקסט, בלי ווידאו, בלי תמונות. אני רוצה מה קורה בין הבחורים, פוגעים, מכאיבים, מסריטים אחרים, כשהם מנגממים, כשאוכלים, ושולחים את זה לחברים, מלבינים פני חברו בפרים, שזה כל כך נורא, אין לו חלק לעולם הבא (כבא מציעא נט.); אני לא רוצה את הדברים האלו בשיבה.

כמו כן אני רוצה שכל הבחורים יבואו לישיבה עם כובע וחליפה, בשיבה לא צריכים ללכת כל היום כך, רק בתפלה חביבים ללכת לבושים, וכשהולכים ובאים.

אני צריך לקצר, עוד אדבר אתך יותר באריכות, כי עכשו אני עוד מתש מהנסיעה הפתה של ראש השנה של רבנו. אתמול היה צריך להיות שיעור, אבל לא היה לי את הכוחות, אני עוד צריך לחזור לכוחות.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

גמר חתימה טובה.

...

תזכיר אותי בתפלות שלך

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וזאת הבקעה, ערב יום הפורים, ט' תשרי, שנת ה'תשפ"ז
לכבוד ... גרו יאיר

היום זה לא זמן לכתב מכתבים, אנחנו עומדים בזמן מאד קדוש, עומדים לכתב אותנו לשנה מתוקה, שנה מאירה.

אני רוצה לבקש ממך שני דברים, ראשית שתסלח לי על מה שהקצבתי לך, זה לא הגיע בכוונה רעה, אני נהיה כל כך מתש מהעבודה, אני מבקש סליחה, תסלח לי, כך השם יתברך יסלח לנו.

שנית, תזכיר אותי בתפלות שלך, יואל בן רייצא רעכיל, שאוכל להמשיך את השליחות שמהרא"ש בקש ממני לעשות, עם הישיבה, עם המוסדות וכן הלאה. חג שמח, גמר חתימה טובה.

...

על ידי שנים מקרא ואחד תרגום, יוכלו לשמוח עם התורה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וזאת הברכה, ערב יום הכפורים, ט' תשרי, שנת ה'תשפ"ז
... גרו יאיר

אני מאד מודה לך על העזרה עם הכפרות בערב יום הכפורים.

טוב שתקבל על עצמך לכבוד השנה החדשה ללמוד בכל יום חומש רש"י - שנים מקרא ואחד תרגום - מחלק לפי ימות השבוע, ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכן הלאה, תסיים את פרשת השבוע בכל שבוע; חכמינו הקדושים אומרים (ברכות ח): "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו", ומוכא בשלחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", מיום ראשון כבר אפשר לקיים את המצוה הזו, והמשנה ברוצה אומר (שם, סעיף קטן ח) שהג"ר א זכותו יגן עלינו נהג כך, הוא למד בכל יום שנים מקרא ואחד תרגום וסיים בערב שבת; ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי וכן הלאה, וכך שמחים בשמחת תורה שזכו לסיים את כל התורה.

כמו כן תקבע לך שיעור ללמוד בכל יום כמה פרקים משניות וגמרא, תעשה קבלה חזקה ללמוד תורה בכל יום, וגם אם אתה עדיין לא זוכה להבין את הלמוד - תאמר את המלים של התורה, רפנו ו"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן עו), זה דבר מאד גדול ללמוד תורה אפילו שעוד לא מבינים; וכשחזקים בלימוד התורה, לומר את

המלים של התורה - בסוף יזכו להבין תבונות התורה, יזכו להבין הכל (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן יא). כמו כן מובא מצדיקים (ספר רחמי האב, אות לימוד): "עוד זאת אומר לי לבי עצה טובה", לאלו שטרוידים להביא פרנסה, ולאלו שלא מבינים את הלמוד, "שילמד בכל יום דף גמרא ופרק משניות באמירה בעלמא", הוא מספר: הפרתי חיט שלא ידע ללמוד, והוא היה אומר בכל יום הרבה דפי גמרא, בכל שנה הוא סים ש"ס, ויהי צלם אלקים על פניו כאחד הגדולים".

מה אתה חושב, זה שרואים אנשים שמשתכרים בשמחת תורה, נהיים שכורים פלוט - זה מגיע מרוב ששכורים, רואים שעברה עוד שנה בלי לימוד התורה, וכשרואים שהרב רוקד עם התורה, המורה הוראה רוקד עם התורה - נהיים מאד ממורמרים, מתבישים מאד שאין שייכות עם התורה ובזרחים לשתיה, משתכרים, מסכנים מסכנים...

על כן קח עכשו משניות, תתחיל מסכת ברכות, תאמר את המלים של הפרק הראשון ותאמר את המלים של הפרק השני, עכשו תפתח גמרא מסכת ברכות ותאמר דף גמרא; אתה תרגיש כל כך טוב, אתה לא תצטרך יי"ש, אתה לא תצטרך יין, אתה תרגיש שמחה פנימית, אתה תרגיש שבע באמת, ואם אתה תמשיך כך בכל יום של השנה - בשנה הבאה בשמחת תורה אתה תוכל לרקד עם התורה, אתה תהיה מאשר ומרצה.

חג שמח, גמר חתימה טובה.

...

בימים קדושים אלו יכולים להתנתק מהגלות הפרטית

בפזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וזאת הברכה, ערב יום הכפורים, ט' תשרי, שנת ה'תשפ"ז
... גרו יאיר

שנה מתוקה לך ולמשפחה שלך, נהניתי מאד לראות אותך באומן אצל רבנו ז"ל בראש השנה, אני רוצה להגיד לך שאני מתגעגע אליך, אני רוצה לחדש את הקשר שלנו כמו פעם, אני אוהב אותך, אני רוצה יותר שייכות אתך.

עכשו כשאנחנו עומדים בימים הקדושים של ראש השנה, עשרת ימי תשובה, יום הכפורים, חג הסוכות, הושענא רבה, הקפות - יש קדושה וכת גבוה לכל יהודי שיוכל להתנתק מהגלות הפרטית שבה הוא לכוד, ואפילו שלכודים לצפות בעברות, דבוקים לטלפון, טאבלט, מחשב וכדומה, שבדרך הטבע אי אפשר להתנתק מזה, רק על ידי שבוכים וצועקים אל השם יתברך אפשר להשתחרר מהם; תנצל את הימים הקדושים לבקש מהשם יתברך, תבקש: "רבונו של עולם מה יהיה עם הנשמה שלי? מה יהיה עם הדורות אחרי? אני כל כך קר, אני כל כך שקוע בטמאה, אני מסתכל בטלפון, אני מסתכל במחשב, וזה כל כך קרר אותי, רבונו של עולם, אבל אין לי את האמץ לזרק את זה, זה כל כך מושך אותי, אני דבוק לזה כמו בדבק חזק; אני מסתכל בעברות, אני מסתכל בלצנות, אני לא כמו פעם, איפה התמימות שלי? איפה יראת השמים שלי? אני מבקש ממך השם, תעזור לי, תעשה לי נס שתכנס בי רוח טהרה, שאחזור בתשובה ואהיה יהודי כשר עם עינים נקיות"; אשרי מי שמנצל את הימים הקדושים.

חג שמח, גמר חתימה טובה.

...

לא לעזוב את ארבעת המינים, עד שפועלים ישועה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וזאת הברכה, ערב יום הכפורים, ט' תשרי, שנת ה'תשפ"ז
לכבוד ... גרו יאיר

יישר כח גדול על כל מה שאתה ואשתך עוזרים לקהלה, אני מאד מכיר לכם טובה ואני רוצה לתת לה מתנה, ללמד אותך את הסודות של פגנות הנענועים שזכינו ללמוד ממוהרא"ש.

כשאתה מנענע את ארבעת המינים תכונן את "פגנות הנענועים" שמוהרא"ש גילה לנו; כשאתה מנענע לימין (דרום) - תכונן: "רבונו של עולם, אני רוצה לזכור תמיד כשהולך לי טוב, הכל הולך לצד ימין - שיהכל ממך", וכשאתה מנענע לשמאל (צפון) - תבקש: "רבונו של עולם, תעזור לי שתמיד אזכור שאפילו

בְּשִׁדְכָרִים הוֹלְכִים לְצַד שְׁמַאל - זֶה גַּם אַתָּה", וּכְשֶׁאַתָּה מְנַעֵנֶע קְדִימָה (מִזְרַח) - תִּבְקֶשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי שֶׁתִּמְדֵּי אֶזְכּוֹר כְּשֶׁהִכַּל הוֹלֵךְ כְּמוֹ הַתְּכַנִּיּוֹת שֶׁזֶה לֹא בִּגְלַל הַפְּשָׁרוֹנוֹת שְׁלִי, אֲלָא הִכַּל מִמָּדָה הַשֵּׁם", וּכְשֶׁאַתָּה מְנַעֵנֶע לַשָּׁמַיִם (לְמַעְלָה) - תִּבְקֶשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר לִי, תָּרִים אוֹתִי אֵלַיךְ, תּוֹצִיא אוֹתִי מִהַשְׁטוּיּוֹת שְׁלִי, תּוֹצִיא אוֹתִי מִהַבּוֹץ שֶׁל הַעֲבִירוֹת שְׁלִי", וּכְשֶׁאַתָּה מְנַעֵנֶע לַמָּטָה - תִּבְכֶּה אֶת לִבְךָ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, נִפְלְתִי כָּל כָּךְ, בָּא אִתִּי, אֵל תִּשְׁאִיר אוֹתִי בַּנְּפִילָה, תָּרִים אוֹתִי, אֲנִי רוֹצֵה לִהְיוֹת יְהוּדִי כָּשֵׁר", וּכְשֶׁאַתָּה מְנַעֵנֶע אַחֲרָה (מִמַּעַרְב) - תִּבְקֶשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּשֶׁהִכַּל הוֹלֵךְ לִי הַפּוֹךְ אֲנִי רוֹצֵה לִזְכּוֹר מִמָּדָה, שֶׁהִכַּל מִמָּדָה, שֶׁאֲשָׂאָר עִם אֲמוּנָה חֲזָקָה".

אָחִי הָאֱהוּב, אִם תַּעֲשֶׂה אֶת הַנְּעֻנְיֻעִים עִם הַפְּנוֹנוֹת הָאֵלֹהִי - אַתָּה תִּרְגֹּשׁ כְּזוֹ דְּבָקוֹת חֲזָקָה, כְּזוֹ קִרְבַּת אֱלֹקִים; וְאִם אַתָּה צָרִיךְ יְשׁוּעָה, אַתָּה צָרִיךְ שִׁידוּךְ לִבְנֵי שְׁלֹךְ אוֹ לִבַּת שְׁלֹךְ, אוֹ שְׂאִין לָךְ פְּרָנְסָה, פִּטְרוֹ אוֹתָךְ מִהַפְּרָנְסָה שְׁלֹךְ - תַּעֲשֶׂה אֶת הַנְּעֻנְיֻעִים עִם תְּפִלוֹת עַל הָעֲנָן שֶׁמַּצִּיק לָךְ עֲכָשׁוֹ הִכִּי הִרְבָּה, כִּי מוֹהֲרֵנִי "תְּחִזֵּק פַּעַם אֶת אֶחָד מִהַתְּלַמִּידִים שְׁלוֹ שֶׁהָיָה מֵאֵד דְּחוּק מַעֲנִיּוֹת, שֶׁעָכָשׁוֹ יִבְקֶשׁ רַק עַל פְּרָנְסָה, הוּא אָמַר לוֹ: "עָכָשׁוֹ כְּשֶׁאַתָּה כָּל כָּךְ דְּחוּק - זֶה הָאֲמַת שְׁלֹךְ"; תַּנְעִנֵעַ אֶת אַרְבַּעַת הַמִּינִים, וּכְשֶׁאַתָּה מְנַעֵנֶע לִימִין תִּבְכֶּה אֶת לִבְךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תִּבְקֶשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם הִישׁוּעָה שְׁלִי נִמְצְאָה בְּצַד הַזֶּה שֶׁל הָעוֹלָם - תִּבְיֵא אֶת זֶה אֵלַי", וּכְשֶׁאַתָּה מְנַעֵנֶע לְשְׁמַאל תִּגִּיד: "הַשֵּׁם, אִיפֹה יֵשׁ שִׁידוּךְ לִילָדִים שְׁלִי? אִם זֶה בְּצַד הַזֶּה שֶׁל הָעוֹלָם תִּבְיֵא אֶת זֶה אֵלַינוּ, וְאִם הַפְּרָנְסָה שְׁלִי נִמְצְאָה בְּצַד הַזֶּה שֶׁל הָעוֹלָם תִּבְיֵא אֶת זֶה אֵלַי".

אָחִי הָאֱהוּב, עָכָשׁוֹ כְּשֶׁאַתָּה אוֹחֵז אֶת אַרְבַּעַת הַמִּינִים בְּיָד, אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אָף אֶחָד, תִּמְשֹׁךְ אֶת הַטְּלִית עַל עֵינֶיךָ וְתִבְכֶּה אֶת לִבְךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ יֶלֶד שְׂבוּכָה אֶל אָבָא, וְתִאֲנַח כְּמָה מִיָּלִים אֲמַתִּיּוֹת מִהֶלֶב, תִּגִּיד: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִיפֹה הַפְּרָנְסָה שְׁלִי? אֲנִי צָרִיךְ פְּרָנְסָה, אֲנִי לֹא יָכוֹל לַחְזֹר הַבֵּיתָה, אֲשֶׁתִּי וְיִלְדֵי מַחֲפִים שֶׁאֲבִיא כֶּסֶף הַבֵּיתָה, הַבְּטַחְתִּי לָהֶם שֶׁאֲנִי עוֹמֵד לְהַבִּיא, אֲנִי לֹא יָכוֹל לַחְזֹר כָּךְ הַבֵּיתָה".

כְּזוֹדֵי וּבְזוֹדֵי שֶׁתִּבְכֶּה וְתִאֲנַח עַל קִרְבַּת אֱלֹקִים, וְאֵל תַּעֲזֹב אֶת אַרְבַּעַת הַמִּינִים

מהיד עד שאתה פועל את הישועה שלך, כי ארבעת המינים הם כמו נשק. כתוב בזוהר (תיקון יג, דף כט.), שאחרי יום הכפורים כולם רוצים לדעת 'מאן נצח' מי נצח - עם ישראל או הסטרא אחרא? אומר הזוהר שמסתכלים 'מאן דאחיד מאני קרבא בידיהו', מי אחז את הנשק ביד, וכשרואים שעם ישראל באים בסכות עם ארבעת המינים שהם כמו נשק - יודעים שעם ישראל נצח, והצדיק רבי נתן שואל (לקוטי הלקות שבת ז, נד), אנהנו הרי יודעים הפוך, מהו הסימן שנצחו במלחמה? כשמניחים את הנשק, וכשרואים חילים שעדיין אחזים את הנשק זה סימן שעוד לא נצחו במלחמה, אז מה הזוהר אומר שמי שאחז את הנשק הוא נצח? אומר רבי נתן, שהמלחמה עם היצר הרע שונה ממלחמה גשמית. במלחמה גשמית בין מדינות המנצח מניח את הנשק, הוא לא מחזיק יותר נשק, אבל במלחמת היצר שנמשכת כל החיים - זה הפוך, רק מי שלא עוזב את הנשק - הוא המנצח; את זה אומר הזוהר הקדוש, עבר ראש השנה, יום הכפורים, וכשרואים שעם ישראל שוב כאן עם הנשק ביד, הם באים לבית הכנסת עם ארבעת המינים, להמשיך לצעוק: "הושענא, הושענא" - השטן לא יוכל לנצח אותם.

את זה תזכור, כל זמן שאתה לא תעזב את הרצון שלך להיות טוב, אתה תחזור שוב ושוב אל השם יתברך, לבקש ממנו "קרבנו לתורתך, רבונו של עולם אני רוצה ללמוד את התורה הקדושה, למדנו מצותיך, אני רוצה לקיים את המצוות שלך, הורנו דרכיך, הט לבנו ליראה את שמך, ומל את לבבנו לאהבתך" - אתה מנצח, והשטן והקלפות לא יוכלו לנצח אותך.

חג שמח, גמר חתימה טובה.

...

אני סוכה נופלת, תבנה אותי

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הבקעה א', האות הראשונה של שם הוי"ה, י"א תשרי, שנת ה'תשפ"ז

לכבוד ... נרו נאיר

אשרינו שהיינו אצל רבנו על ראש השנה באומן, אנוחנו צריכים לשמוח מאד, רבנו ו"ל אמר (חיי מוהר"ן, סימן תג) : "מי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד".

כשאתה יושב בספה תרים את ראשך, תביט למעלה; מה אתה רואה? סכך, מהו סכך? ממה עושים סכך? אתה תראה שלא עושים את הסכך - לא מכסף, לא מזזהב, אלא מפסלת גרן ויקב', מהענפים המיתרים והקליפות המיתרות שבדרך כלל זורקים לאשפה, אי אפשר לעשות מזה כלום, עם זה מקימים את המצוה הקדושה של סוכה; זה מלמד אותנו שאפילו אחד שמרגיש שהוא מיתר, הוא רואה את עצמו כמו פסלת... הוא יודע שהוא פסלת, הוא לא שוה כלום, בכל זאת אם הוא יתחזק לא להרפות, הוא לא יעזוב את הרצון הטוב שלו הוא יגיד להשם יתברך שהוא רוצה להיות טוב - הוא יזכה שהשכינה הקדושה תשרה אצלו.

אחי האהוב, כשאתה יושב בספה הקדושה, היצר הרע ינסה לשבר אותך, הוא יתן לך להרגיש שאתה כבר אבוד, בכל זאת אבקש ממך שתתחזק ותגיד כמה מילים אל השם יתברך, תגיד: "רבנו של עולם אני יודע שאני פסלת גרן ויקב', אני לא שוה כלום, אני כל כך נמוך, אני כל כך רחוק ממך, אבל רבנו של עולם עמוק בלבי אני רוצה להיות טוב, עמוק בלבי אני רוצה להיות יהודי כשר, אני רוצה להתפלל, אני רוצה ללמוד ולקיים את המצוות, אני מבקש ממך השם ו'תקים את ספת דוד הנפלת', תבנה בחזרה את הספה שלי, את החיים שלי, אני סוכה נופלת, תבנה אותי, תעשה מהפסלת שלי כלי לקבל קדושה וטהרה, שאוכל לעבוד אותך בשמחה גדולה".

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

חג שמח.

תחת הצל של השם יתברך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וזאת הברכה א', י"ב תשרי, שנת ה'תשפ"ז
... נרו יאיר, קרית יואל

קבלתי את הפדיון נפש בערב ראש השנה ממך של אלף דולר עם הקוויטל, השמות של כל המשפחה שלך; יעזר השם יתברך שימחקו כל הדינים ממך, מאשתך ומכל הילדים שלך.

כשמגיע חג סוכות הקדוש צריכים לשמוח מאד שאנחנו זוכים לקיים את המצוות הקדושות של סוכה וארבעת המינים, וכשיושבים בסוכה הקדושה צריכים לזכור שאנחנו מקפים מכל הצדדים עם השם יתברך, יושבים בצלו של השם יתברך, בצל האמונה.

אחי אהובי, חברי חמדת לבבי, תכנים בתוכך שהכל זה השם יתברך, כל מה שאתה רואה זה אלקות, דומם, צומח, חי, מדבר - הכל רק תחפשת, הכל זה כמו לבוש שהשם יתברך התחפש בו, אבל הכל זה רק הוא, ושום דבר לא קורה מעצמו, הכל מהשם יתברך בחשבון מדיק, כי מצות הספכה מסגלת לאמונה, כמו שכתוב בתורה (ויקרא כג, מב-מג): "בספת תשבו שבעת ימים... למען ידעו דרתיכם", שיידעו שהשם יתברך הוציא את עם ישראל ממצרים, ושהשם יתברך מנהל הכל, הוא הכל, הוא עושה הכל, וגם כל מה שעובר עליך אישית, כל דבר שלך ושל המשפחה שלך - הכל בחשבון מדיק והכל רק לטובתך.

דע לך, רבנו ו"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן נג): "מי שיש לו אמונה חיי חיים", מי שיש לו אמונה חיי חיים טובים, והוא מבילה את ימיו בטוב, כי כשהולך לו טוב, הולך לו כמו שהוא רוצה - הרי זה טוב, ואפילו כשלא הולך לו כמו שהוא רוצה, יש לו ימים קשים, יש לו כאב ויסורים - עדיין טוב לו, כי הוא סומך שהשם יתברך ירחם עליו ויעזר לו, כי הכל מהשם יתברך, הכל מגיע ממנו - אז חייב להיות שהכל רק לטובה. "אבל מי שאין לו אמונה חס ושלום, חיי אינם חיים כלל", כי ברגע שעובר עליו משהו רע - כבר אין לו חיים, אין לו במה להתנחם, כי אם אין לו אמונה, אין לו כלום, כי הוא חי בלי השם יתברך, "אבל על ידי אמונה, מה טוב ויפה החיות שלו".

כשאתה בסוכה תציר לעצמך שאתה עכשו נמצא בפרטיות, אתה והשם יתברך לבד, יש לך עכשו את האפשרות לדבר בפרטיות; תשיח את לבך אל השם יתברך בשפה שלך, בשפה שנח לך לדבר. תבקש מהשם יתברך על אמונה חזקה, תבקש מהשם יתברך את המלים הספורות שמבקשים בתפלה כשנכנסים לסוכה: "ותתן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל כנפך, רבונו של עולם תעזר לי שאזכה כל ימי חיי לזכור ממך, שתמיד ארגיש שאתה אתי, עמי ואצלי, שאני יושב תחת צלך, כך לא ארדוף אחרי אנשים, לא אתחנף לאף אחד, לא אפחד מאף אחד, אני אדע שאף אחד לא יכול לעזור לי ואף אחד לא יכול להזיק לי, הכל ממך".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

חג שמח.

...

שמח בסוכה, שמח בבית

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וזאת הבקרה א', האות השלישית של שם הוי"ה, י"ג תשרי, שנת ה'תשפ"ז

לכבוד ... גרו יאיר

אנחנו כבר עומדים בערב סוכות, כבר מגיע חג הסוכות הקדוש; בכל פעם שאתה נכנס לסוכה תזמין את האושפזין הקדושים, האורחים הקדושים. כתוב בזוהר (פרשת אמור, קד.) שהאושפזין מגיעים רק כשמזמינים אותם; תגיד: "אזמין לסעודתי, אושפזין עילאין, אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד", ואל תברח מהסוכה, ואל תתרגז על אשתך והילדים, ואם הסוכה קטנה, יושבים צפופים ונשפך ויש בלגן - תשאר בשמחה, ששום דבר לא יענין אותך, תזכור מי יושב לידך, תזכור שהאורחים הקדושים נמצאים כאן, ואני בטוח שאם היה אצלך בסוכה הרב שלך או מורה ההוראה שלך - היית יושב ומחנך, ואפילו שהילדים רוקדים וקופצים, נשפך ויש בלגן וכו' - לא היית צועק.

אף פעם אל תזרק משהו מתוך כעס, או תשבור משהו מכעס, כתוב בזוהר

(פֶּרֶשֶׁת פִּקּוּדֵי רֹסֵג): שָׁאֵם אָדָם - כָּשָׁהוּא כּוֹעֵס - זֹרֵק מִשֶּׁהוּ אוֹ שׁוֹכֵר מִשֶּׁהוּ - יֵשׁ מִלְּאָכִים שְׂמֻמִּים בְּמִיחָד עַל זֶה, הֵם לוֹקְחִים אֶת הַדָּבָר שֶׁהָאָדָם זֶרֶק וְהֵם מְבִיאִים אֶת זֶה בְּשָׂמִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְאוֹמְרִים: "רְאוּ, הָאָדָם הַזֶּה הֵבִיא קָרְבָן לַעֲבוּדָה זָרָה", וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת קה): "כָּל הַכוֹעֵס כָּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה", תִּזְהָר מְאֹד לֹא לִהְיוֹת בְּכַעַס, לֹא לִזְרֹק דְּבָרִים, לֹא לִשְׂבֹּר דְּבָרִים; תִּרְחַם עַל הַיְלָדִים שְׁלֹף, כִּי כָשָׁהוּרִים בְּכַעַס הַיְלָדִים נִהְרָסִים, כָּל הַבַּיִת נִחְרָב.

בְּמֵינוּ צָרִיכִים לְהִזְהָר יוֹתֵר שִׁיְהִיָּה שְׂמִיחַ בַּבַּיִת, שֶׁהַיְלָדִים יֵאָהְבוּ לִהְיוֹת בַּבַּיִת, שֶׁהַיְלָדִים לֹא יִרְצוּ לַעֲזֹב אֶת דֶּרֶךְ הַיְהוּדוּת; כִּי פֶעַם הָיוּ נִסִּינוֹת שֶׁל מִשְׁפִּילִים, מַחֲקָרִים וְכוּ', הַיּוֹם אֵין אֶת הַנִּסִּינוֹת הָאֵלּוּ, הַיּוֹם יֵשׁ נִסְיוֹן שְׂאֲנָשִׁים רוֹצִים אֲהַבָּה, אֲנָשִׁים רוֹצִים חֵם, וְכָשָׁהיְלָדִים לֹא מְקַבְּלִים אֶת זֶה בַּבַּיִת - הֵם מִחְפְּשִׁים אֶת זֶה אֲצֹל אוֹמוֹת הָעוֹלָם הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ; וְכָל שָׂכָן כְּשֶׁמְקִימִים מִצְוֹת, מְגִיעָה שְׂבַת, מְגִיעַ חֵג - חִיבִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בְּשִׂמְחָה, בְּאַהֲבָה וּבְחֵם, שֶׁהַיְלָדִים יִרְצוּ אֶת זֶה, שֶׁהַיְלָדִים יִצְפוּ וְיִשְׁאַלּוּ: "מָתִי כָּבֵר מְגִיעַ חֵג? מָתִי כָּבֵר יִגִּיעוּ הַיָּמִים שֶׁהוֹלֵךְ לִהְיוֹת מְאֹד שְׂמִיחַ בַּבַּיִת?" כִּף הֵם יִחְזִיקוּ בַּזֶּה כָּל חַיֵּיהֶם.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצָלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

חֵג שְׂמִיחַ.

...

